

Kritik vidnede netop om, at der i Kommissionsbetænkningen fandtes det Materiale, han havde Brug for, og mere kan man ikke forlange. At det ærede Medlem saa ønskede Materialet anvendt anderledes end andre, bliver hans egen Sag, jeg skal maaske siden komme tilbage dertil.

Det ærede Medlem omtalte jo i sit lange Foredrag den lave Løn, de har derude. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at naar overhovedet det foreliggende Forslag er kommet frem, er det netop paa Grund af den Erkendelse, at Indtægten, Aarsfortjenesten, var lavere, end rimeligt er. Det er derom, der hele Tiden har været forhandlet, og dette er ogsaa indrømmet fra vor Side; Hindringen for at forbedre Fortjenesten har været den Ulighed, der har hersket og hersker den Dag i Dag med Hensyn til Arbejdstid. Men jeg gør opmærksom paa, hvad jeg ogsaa sagde i Gaar, at man har haft en noget anden Opfattelse af, hvor stor Arbejderens Aarsfortjeneste var; før man fik disse to Kommissionsbetænkninger. Der findes Side 32 i den sidste Betænkning en Opgørelse af Aarsfortjenesten for 577 Arbejdere. Af dem er 12 Overhaandværkere, og jeg indrømmer, at disse 12 ikke helt kan sidestilles med andre Arbejdere derude, men da Tallet er saa relativt lille, kan det ikke influere ret meget paa Hovedresultatet. For øvrigt staar de opførte for sig selv i Opgørelsen. Naar man medregner alle Emolumenter, al den Indtægt, de har derude, bliver Gennemsnitsbeløbet for unge og gamle tilsammen 1,589 Kr. Man har anslaaet Emolumenterne til 160 Kr. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vilde ikke medregne dette Beløb saa lidt som for øvrigt en hel Del andre af de Beløb, som er tagne med i Betænkningen. Han vilde ikke have Overarbejdspengene og ikke Honorarerne med — under Overarbejde falder jo ogsaa Søndagsarbejdet ind. Det er naturligvis en Skønssag, hvad man vil regne med, hvad ikke, men naar der er Tale om de paagældendes Aarsfortjeneste, og man ved, hvad der er indbefattet deri, er disse Tal ikke i og for sig gale; thi det fremgaar af Betænkningen, hvorledes de fremkommer. Men, som sagt, i fra vor Side og Ministeren har jo indrømmet, at disse Beløb var lavere, end de urde være, derfor foreslaar man nu at forhøje Aarsfortjenesten. Gennemsnitsindkomsten — jeg vil ikke gerne misforstås og bruger derfor ikke Betegnelsen

„Lønnen“, men Gennemsnitsindkomsten — for Arbejderne er, som jeg nævnede før, 1,589 Kr., hvoraf Emolumenterne efter Kommissionens Beregning udgør 160 Kr. Forøger man selve Arbejdsfortjenesten med $12\frac{1}{2}$ pCt., vil Gennemsnitsfortjenesten stige til 1,780 Kr., stadig regnet med 160 Kr. i Emolumenter. Med Hensyn til disse vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at det i Kommissionsbetænkningen af 1911 oplyses, at Arbejderne selv har sat dem til 100 Kr. Indskrænkes Beløbet hertil, bliver Gennemsnitsindkomsten for 577 Arbejdere 1,720 Kr. Minimum, for Tøjhusarbejderne, bliver 1,450 Kr., Maksimum, for Overhaandværkerne, 2,182 Kr., derefter kommer Haandværkerne af 1ste Klasse, altsaa de ældste, med 1,814 Kr. og Fyrbøderne med 1,783 Kr. Indkomsten vil vel gennemsnitlig blive en 175 Kr. højere ved Gennemførelsen af en 9 Timers Arbejdsdag. Nu sagde det ærede Medlem, at denne ikke vilde kunne gennemføres, man vilde reagere saa stærkt imod den, at det blev til stor Skade for Ministeren, som ikke forstod, hvad han her foreslog. Jeg skal ikke kunne sige, hvordan man vil tage imod den Arbejdstid derude, men een Ting vil jeg dog pege paa. Det er ogsaa det ærede Medlem bekendt, at Arbejderne selv har tilbudt at gaa med til Forlængelsen med den halve Time, som indvandt ved, at de gav Afkald paa deres Omklædningstid og lignende, saa der er dog derude nogen Erkendelse af, at man maaske dog, naar man faar samme Løn som andre, skylder at udføre noget mere Arbejde.

Naar det ærede Medlem før sagde, at jeg følte mig utilpas i Gaar ved at skulle staa og forsvare denne Sag, er det jo muligt, det ærede Medlem havde det Indtryk. Jeg selv havde det ikke og har det heller ikke i Dag; jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. Modstanden mod at forlænge Arbejdstiden fra 8 Timer til 9 bunder i Virkeligheden slet ikke i, at Orlogsværftets Arbejdere ikke mener sig i Stand til at udføre 9 Timers Arbejde lige saa vel som Arbejderne paa Hærens Værksteder eller andre Steder. Den kan kun bunde i to Omstændigheder. For det første i Traditionen, dette, at Orlogsværftets Arbejdere har haft en Forret, som ganske vist i Tidens Løb har medført, at de har faaet forholdsvis ringere Indtægt. Men Hovedmomentet er, at Socialdemokraterne som Parti her i Landet og hele Verden over har arbejdet paa at faa Arbejdstiden ned-